

3) i tiden fra den 1. juli 1973 overstiger den udbetalte løn til en tjenestemand i 31. lønramme, 3. løntrin.

Afgiften, der fastsættes én gang om året af ministeren, kan for hver lods ved lodseriet ikke overstige 27 pct. af forskellen mellem den afgiftspligtige indtægt og de lønninger, der er nævnt i 1. pkt., nr. 1-3.

Stk. 7. Ved den afgiftspligtige indtægt forstås i denne forbindelse bruttolodsindtægten, jfr. § 41, stk. 1, samt indtægterne ved de i §§ 10 og 45 omhandlede tjenester, efter fradrag af udgifter til pensionsordning i henhold til denne lov og udgifter til lodseriets drift samt det beløb, der i henhold til § 41, stk. 2, tilfalder lodsreguleringsfonden.

Stk. 8. De nærmere regler for afgiftens beregning og betaling fastsættes af ministeren.

Stk. 9. Afgiften indgår i lodsreguleringsfonden til indtægtsregulering og andre lodsformål, jfr. stk. 2. Såfremt fondens midler måtte være utilstrækkelige til udbetaling af de nævnte tilskud m. v., ydes det manglende beløb af statskassen.

§ 43. Efter at der af lodseriets kasse er afholdt udgifter til lodseriets drift, pensionsudgifter, eventuelle afgifter til lodsreguleringsfonden og andre fælles udgifter, fordeles det tiloversblevne beløb ved lodserier med flere lodser således:

Stk. 2. Ved Dragør og Helsingør lodserier lønnes lodser ved ansættelsen med 4 delingsparter, stigende hvert 3. år med 1 delingspart til 6 delingsparter. Lodsformanden (lodskaptajnen) lønnes med 6 delingsparter.

Stk. 3. Ved Københavns lodseri lønnes lodser ved ansættelsen med 4 delingsparter, stigende hvert 3. år med 1 delingspart til 9 delingsparter. Lodskaptajnen lønnes med 11 delingsparter.

Stk. 4. Ved andre lodserier lønnes lodser, herunder lodskaptajner og lodsformænd, det første år efter ansættelsen med 4 delingsparter, i det andet år efter ansættelsen med 5 delingsparter og derefter med 6 delingsparter.

Stk. 5. For lodserier, som er henført under indtægtsreguleringen (jfr. § 42), deles dog grundbeløbet med lige store delingsparter.

Stk. 6. Ministeren skal endvidere være bemyndiget til ved indtrædende sygdomsforfald, udover 6 måneder, blandt det tjenstgørende lodspersonale efter indstilling fra ved-

kommende lodseri at bestemme, om og i hvilket omfang den pågældende skal tage del i lodsfortjenesten under sygdommens videre forløb.

5. kapitel.

Om afmærkning m. m. til vejledning for sejladsen.

§ 44. Hvor farvandenes beskaffenhed gør det nødvendigt, skal der foretages afmærkning m. v. til vejledning for sejlads.

Stk. 2. Afmærkningen i hovedfarvandene og gennemsejlingsfarvandene samt afmærkningen ind til sikker ankerplads foretages og bekostes af staten.

Stk. 3. Afmærkning og vejledning for sejlads ind til havne eller broer m. m. foretages, passes og bekostes af vedkommende havnevæsen, brobestyrelse etc.

Stk. 4. Der tilkommer det ministerium, hvorunder vedkommende havn, bro etc. sorterer, samme myndighed i dette forhold som med hensyn til havnens øvrige anliggender.

Stk. 5. Såfremt der opstår tvivl om, hvorvidt en afmærkning falder ind under stk. 2 eller stk. 3 i nærværende paragraf, afgøres dette spørgsmål af forsvarsministeren.

Stk. 6. Enhver foranstaltning til vejledning for sejlads i danske farvande er underkastet forsvarsministerens kontrol. Ministeren træffer bestemmelse om, hvorledes og af hvilke organer under forsvarsministeriet kontrollen skal udøves.

§ 45. Lodserierne er forpligtede til at bistå ved farvandenes afmærkning og tilsynet hermed.

Stk. 2. De skal således anskaffe, udlægge og tilse afmærkningen i de indre farvande efter de regler og for den betaling, forsvarsministeren fastsætter.

Stk. 3. Der bliver ved betalingens fastsættelse ikke blot at tage hensyn til bekostningen ved materiellets anskaffelse og vedligeholdelse, men også til det med udlægning og tilsyn forbundne arbejde.

§ 46. Uden tilladelse eller godkendelse fra forsvarsministeriet eller fra en dertil af forsvarsministeren autoriseret myndighed, er det forbudt at foretage afmærkning såsom, at udlægge sømærker eller oprette fyr, radiofyr, tågesignalanlæg, båker eller anden indretning